# תפארת שלמה — שלח



למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם. יבואר עפ"י הידוע גודל מעלת הצדיקי' העיקר הוא בחי' הענוה והשפלות כמ"ש הלל הגבהתי הוא השפלתי וכן מצינו באברהם אבינו ע"ה שאמר ואנכי עפר ואפר. וכן מדת כל הצדיקים לפי גודל מעלת השפלות כן מתרוממים ביתר שאת למעלה למעלה. וזה הרמז בפ' במדבר איש איש למטה איש ראש לבית אבותיו הוא. פי' כל מה שהאיש הוא למטה במעלת הענוה למטה מכל כן הוא זוכה להתרומם למעלה ראש לבית אבותיו הוא. לכן גם עתה בעת אשר שלח משה את המרגלים הי' מזרז אותם בזה שיהיו במדת הענוה. וז"ש להם למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם לשלוח ולהפשיט מהם הנשיאות. אך כאשר שלח אותם והלכו לדרכם נהפך לבבם כמ"ש וישלח אותם משה כו' נתגרה בם היצה"ר להביא בהם התנשאות כמ"ש להלן ראשי בני ישראל המה:

ויקרא משה להושע בן נון יהושע. בגמרא (ערכין דף ל"ב ע"ב) כתיב יהושע והכא כתיב ישוע בשלמא משה לא בעי רחמי (על יצרא דע"ג) דלא הוי לי' זכותא דארץ ישראל אלא יהושע דהוה ליה זכותא דא"י אמאי לא בעי רחמי. וי"ל מה ענין זכותא דא"י על ביטול היצה"ר. גם מה הפגם דוקא ביהושע שלא התפלל על יצרא דע"ג יותר מכל הנביאים שהיו בכל הדורות בא"י כגון שמואל הנביא וכדומה למה לא התפללו הם על דבר זה. אך באמת ניחא כי ידוע למבין אשר בכל דבר מצוה התלוי בבחירת האדם לא שייך להתפלל עליו כאשר הרשות נתונה לבעלי בחירה להטותו לתחי' וג"כ ח"ו להיפך הבחירה חפשית וא"כ על ידי קיום התפלה יתבטל הבחירה. לזאת הנה הדבר זה שייך דוקא ביהושע כמאמרם ז"ל ויקרא משה להושע בן נון יהושע שהתפלל עליו יה יושיעך מעצת המרגלים שהי' משה ירא פן ילכד ח"ו בעצתם והועיל תפלתו עליו. אבל אצל כלב כתיב ועבדי כלב פי' שהוא בעצמו הטה לבבו לטוב'. נמצא כאשר ביהושע הועיל תפלתו של משרע"ה עליו לבטל הבחירה ונכנס לא"י לזאת היה הדבר מוטל עליו להתפלל ג"כ על יצרא דע"ג לבטל מהם הבחירה. לזאת אמר שהי' לו זכותא דא"י כלומר שזכה לכנום לא"י ע"י תפלת משרע"ה עליו גם הוא היה לו להתפלל על יצרא דע"ג אף שיתבטל מהם הבחירה גם זה טוב כמו ביהושע לזאת מה שהוסיפו לו אות יו"ד ביהושע לקחו ממנו אות אחת ונקרא ישוע כנ"ל:

אם חפץ בנו ה' והביא אותנו אל הארץ. יל"ד מה זה שהי' מסופק אם חפץ בנו ה' ואם יביא אותנו אל הארץ הלא שמעו כמה וכמה השבועה אשר נשבע ה' לאבותיהם לתת להם את הארץ הזאת לרשתה. אכן כאשר נתבונן על ענין תלונות המרגלי' על הארץ הלא הם היו ראשי בנ"י צדיקים גדולים וטובים איכה יכלו לדבר תועה על ה' חלילה. כי לא טובה הארץ וכבר הבטיחם ה' בארץ ההיא כי טובה היא ארץ זבת חלב ודבש. אכן הנראה בכוונתם כי המרגלים האלו פחדו כי ראו את טוב הארץ בחלב דגן תירוש ויצהר וכל פרי הארץ המה משתנים לטובה וכי זבת חלב ודבש היא וזה

פרי' לכן פחדו עבור בנ"י פן בבואם שמה יבעטו בה' לאמר מי הוא כמ"ש שמנת טבית כשית ויטוש כו'. וזה שאמרו ארץ אוכלת יושבי' היא כי עז העם היושב עלי' ובני ענקי' ראינו שם לכן אתם אם תבואו שמה תהיו כמוהם. וזהו שהביאו מפרי הארץ לראיה על גודלם וטובם. אבל כלב הוא שאמר להם מה לנו לירא מכל אלה הלא אם אנחנו נהי' חזקים ביראת ה' ולא נטה אל תאוות הארץ אזי לא יזיק לנו כל דבר וז"ש אם חפץ בנו ה' ר"ל אם עיקר החפץ והמבוקש אשר בנו יהי' רק ה' לעשות רצונו ית"ש אז והביא אותנו כו' ויכול נוכל לה ועלה נעלה וירשנו אותה כי כן צריך להתגבר לבטל כל תענוגי עוה"ז נגד עבדות הש"י ב"ה:

(מכתי"ק)כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד. הנה אחד הוא הש"י כמו ע"ד שאמרו מנין שהקב"ה מניח תפלין שהקב"ה יעשה כמוהם. ככ"ה ר"ת "כתר "כל "הכתרים. מספר הוא המתקת הדינים פ"ר דינים מ"ם גימט' מאה להמשיך מאה ברכאין. כל האזרח בישראל היינו א"א" ע"ה נקרא אזרח והוא בתוך ברי. דורשי ה' זרע אברהם אוהבו שבאים בתוך קדושת א"א ע"ה. וזהו תעשו ככה להקריב אשה לה'. להקריב ולעשות היחוד למעלה אשה נקרא כנ"י. והבן: (לפ' ציצית כ"נ בח"א דף כ"ג):